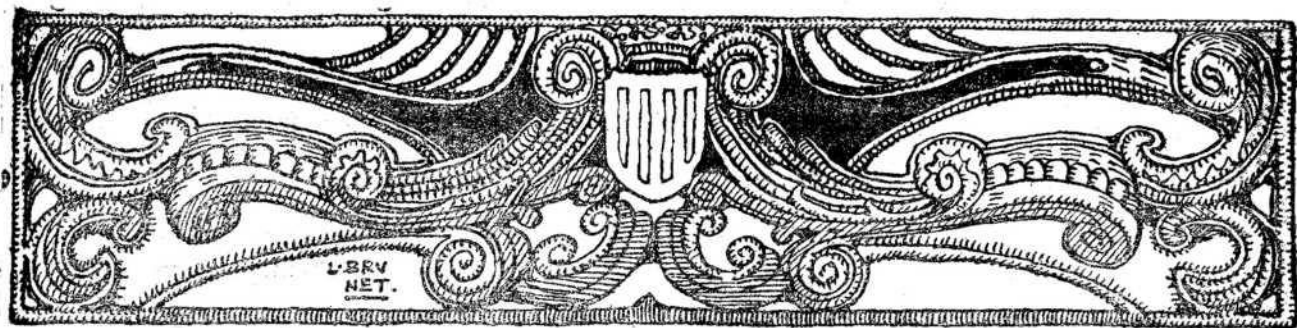

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA AUTONOMISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY I □ NUM. 38

23 DE DESEMBRE DE 1922

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . . 2'—ptes. trimestre
A fora . . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

Redacció i Administració
MAR, 5, PRAL. - VENDRELL
TELÉFON 808

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

NADAL

NADAL!... diada d'infantil bonesa, de sossegada pau, de puríssima serenitat. En la teva festa s'hi present quelcom de sobrenatural que ens recorda els temps de les evangèlics senzilleses, totes endolcides per la bondat de l'honradesa i l'encant de les rondalles..

Al despertar en la teva festa, sembla que l'ànima es renove-lli tota neta de la malícia del món i que tot al nostre entorn prengui martinera vida de la mateixa puresa... El fred de Nadal, les néus de Nadal, la serenor de Nadal; la natura tota desvetllant-se suaument dins una gran serenitat albada, sembla que infongui arreu aquella angélica pau, promesa als homes de bona voluntat...

Nadal!... diada d'oblidances de privació, de repós d'angoixes, de conhort de defallences. En la teva festa reneix la íntima esperança d'aconseguir els dies somniats d'una existència plácida; i per tu, s'acoblen familiarment en l'escalf de ses llars venturoses, tots els sers d'una sang mateixa, que separats pels etzars de la vida enyoren quietement tan grata benaventurança...

Nadal, fes que en tots els catalans aquesta santa pau que infons al despertar-te, ens faci menys egoistes i menys superbs, més bons i més germans... Fes-ho, no per nosaltres si es vol, que bregats en les lluites cruentes de la vida, ja ben poc ens afecten les males arts i les traicions punyentes, sinó per l'Infant nat en cada casa nostra, que rient confiat dintre el breçol parloteija i es mou alçant les cames i els bracets enlaire!...

El renaixement del republicanisme

HEM parlat de la crisi i de la virtualitat del republicanisme, amb els ulls fets i l'esperit atent per a parlar després de la seva renaixença.

El republicanisme haurà pogut passar períodes de veritables crisis, de lamentables deturaments per causa de desorganització, d'atuiment o d'indiferències encomanadices i aclaparadores, però forçosament a la més petita vibració activa havia de mostrar la mes viva i esperançadora renaixença.

Havia de mostrar la seva renaixença, perquè el republicanisme es la guia més avançada mes complexa i definida de totes les que encaminen als partits polítics vers a l'establiment de llur doctrina.

Havia de mostrar la seva renaixença, perquè sols un valent i determinat estat d'opinió francament enardit pot acabar amb l'agotament dels nostres actuals sostenidors de la Restauració, per fer d'Espanya un poble modern i de Catalunya, una regió completament lliure.

Havia de mostrar la seva renaixença perquè essent el republicanisme l'idea que mes ha sabut arribar, a l'entranya del poble, al despertar del seu marasme per força havia de despertar amb ella, per aixecarse contra un regim que viu només que d'un militarisme d'opereta, d'un caciquisme inquisitorial d'un parlament corromput i d'un senat honorífic format de castes privilegis i vitalicis.

I aquesta renaixença no es una fantasia, es una realitat que freturosa ve formant, formant, i creixentant la immensa onada gegantina que ha d'escombrar d'un coptota l'escoria d'aquesta vividora política oligarquies, i de favoritismes, per a deixar l'espai net on ha de bastir-se l'estament d'un nou regim que sigui per el país la garantia d'una vera idealitat, d'un valor cabal i una justícia única.

Si aixís no fós, ens hauriem de convencer que el nostre poble es un poble que no te salvació, que ha de morir fatalment perquè no aspira a res, perquè no sent res, perquè no té ànima.

Totes les forces més o menys intel·lectuals, més o menys sensibles sentien ja de temps l'avenir d'aquest renaixement, faltava sols que el proletariat, que les classes humils, que el poble en pes, després d'un lamentable abandó, després de una llarga sofrença després d'una gran apatia, es desvetllés també, al calor d'aquest anhel renovador.

Cal ara que aprofitem aquesta renaixença que ens agermana a tots en un mateix sentir, per anar valentament tots plegats, a una mateixa fi: a l'instauració d'una República.

X

Un monument per En "PEP" VENTURA

Si ets català s'gues qui siguis, que has sentit, una hora o altra, revelar-se en el teu viure d'home de la terra, tot el màgic poder de la sardana i sabs, sense cap altra explicació que no sigui la de l'àgil palpit del cor, tota la joia i tota la força també que aquesta dansa de la pàtria, noble i serena, ha portat dintre el teu esperit: Escolta!—

En la sardana que ens mou a tots; en la sardana que ha aixecat i ha exaltat el poble; en la sardana que el retorna als seus anhels altíssims de lluita i de llibertat; en la sardana que aviva i refà el sentiment cordial de la germenor per totes les encontrades d'aquesta Catalunya nostrada; en la sardana que servei eterna la joventesa heròica i alegria primaveral del cor, hi ha l'ànima viva d'un home humil, d'un home generós, d'un home sensible, com eap altre, a les veus pregones de la terra i és aquesta ànima, que canta amorosa i cantarà sempre més dintre la nostra ànima, la d'aquell home predestinat que en mig les clares llums de l'Empordà s'aixeca cada dia més enlaire com la visió magna i tranquil·la del geni tutelar de la raça.

Tu ja saps—com sap tot bon català—que aquest home és l'avi Pep, en «Pep» Ventura; aquell puríssim poeta del *Per tu ploro*, de *El toc d'oració*, de *La tristor de nostres marès* i tantes

i tantes sardanas dins les quals, mateix que per les mig amagades, les millors tonades de la raça hi canten.

En «Pep» Ventura donà a Catalunya la millor de les armes per a vèncer. L'arma del sentiment pur i lliure, l'arma de la joia lluminosa i senzilla, l'arma de l'optimisme ressonant sempre amb esclats de triomf.

Catalunya, deu a En «Pep» Ventura, una perpètua commemoració.

Tots els catalans, tots els fills del poble, hem d'aixecar un monument al qui tant dignament i amb tant sublim senzillesa, pel poble sofri, pel poble cantà, pel poble visqué. Serà aquest el monument de Catalunya a l'home més humil però a l'ànima més exquisida i més dolçament commosa.

Les sardanes voltaran tothora a l'entorn d'aquest monument, les cantaran profètiques a la seva ombra i els catalans anirem prop d'ella donar-nos les mans i a aprendre en les inefables tonades d'en «Pep» els secrets deslliuradors i redemptors de la nostra ànima.

Ell dirà a les generacions futures com els catalans sabem també copsar les clarors essencials del viure; aquestes clarors immortals que són font de revelacions per l'esperit i són tremp i vigoria per la raça.

La teva pedra, petita o grossa, ben generosa-ment, per en «Pep» Ventura, tu, si ets bon català i has sentit com s'anava refent i enardint la teva ànima cada vegada que, desvèllada amorosa-ment per en «Pep», ha plorat o ha cantat la tenora de la Pàtria sots la llum dels teus ideals amb ses màgiques, sobiranes, infinites, redemptores vibracions.

Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?

Per la cultura dels vostres fills, per l'amor a vostra pàtria, per el regeneramen de Catalunya esteu obligat a protegir aquesta benemerita institució.

Penseu que els vostres fills han d'esser els homes de demà, i que per la lliberació de catalunya, tal volta els homes de demà necessitin mes que nosaltres, tindre l'esperit amarat d'una feconda saba catalana.

Fora mercaders del temple

HEM llegit el discurs que acaba de pronunciar En Lerroux a València sobre les responsabilitats del Marroc i el separatisme català.

Hem llegit aquest discurs i una onada d'indignació ens ha absorvit la pensa davant la gosadia d'aquests polítics que tan descaradament mercadeigen amb els ideals del poble, com si aquest no fos més que un monstre acéfal encarregat de dur-los al damunt de ses espatlles per a portar-los on la seva voluntat i la seva conveniència els encaminí.

Quan pensem així dues figures prenen forma en la nostra pensa :

Lerroux... Cambó.

Heu's aquí dos homes fatalistes; un per el republicanisme, l'altre per el nacionalisme; l'un característic per la seva grollera audàcia, l'altre per el seu intervencionalisme absolutista; l'un imposant son capdillatge barbre a les multituds, l'altre fent un despreci a la vigoria de les joventuts nacionalistes...

Aquests homes han oblidat que un dia portaren l'esperança i l'exaltament al sentiment i a l'idea del nostre poble i aquest oblit els ha encarrilat pels viaranyis d'una política xorca i acomodaticia que és una befa i una vergonya pel poble que la tolera.

Mes si ells han tingut aquest oblit, nosaltres també hem oblidat que quan aquests desviaments són seguits en plena consciència, i aquets són la mort o la defallença de l'esperitualitat popular, aquesta té dret, té obligació d'enderrocar sigui com sigui del seu pedestal an aquests falsos déus de la política.

Alcem-nos d'aquesta postració vergonyosa. Avui ens trovem en uns moments definitius, que per l'excelsitud dels nostres ideals, hem de volguer també depurar responsabilitats amb els nostres homes que a cópia de claudicacions venen preferint la representació del poder personal a la representació dels ideals que sostingueren...

Hem emprés una nova era que va a la conquesta total de la llibertat i de la república de nostra pàtria. Convé que perque el triomf sigui nostre, donem pas a nous valors polítics més sans i veritables i que posant una fe cega en nosaltres mateixos reaccionem tots a l'hora per a portar darrera nostre tota una multitud, que en les multituds sempre hi ha un apòstol que foragiti aquest per tots, als mercaders del temple!

DIVERNA

Polítiques

ELS ACTES DE LA F. R. N.

(De La Publicitat)

«Als mitings celebrats diumenge a Montblanch i Valls per la F. R. N., prengueren part els oradors senyors Miró Esplugas i Nogués Bizet, advocats; Robert, diputat de Catalunya; Lloret, diputat i conseller, de Catalunya; Marcell Domingo, ex-diputat, i els diputats a les Corts d'Espanya senyors Figuerola i Nogués.

Tots els oradors foren molt ovacionats, especialment en aquells paràgrafs de més exalta-da catalanitat.

El senyor Figuerola, contrariament al que havien donat a entendre certs diaris espanyolistes, va remarcar el seu alt esperit patriòtic i la seva catalanitat esquerrana.

Els locals espaiosíssims del Cinema «El Recreo» de Montblanch, i el del Cassino Republicà de Valls, foren insuficients per contenir els nombrosos patriotes que acudiren de tots els pobles d'aquelles contrades

L'esperit català s'imposa arreu de la nostra terra.

LA PROPOSTA DEL SR. FIGUEROA

En el míting d'afirmació Nacionalista celebrat a Valls el nostre diputat a Corts En Lluís Figuerola en un paràgraf del seu magistral parlament, llensà com proposta la invitació de que la «Federació Republicana Nacionalista» es dirigís a totes les agrupacions republicanes nacionalistes de Catalunya, per a que formant un front únic es pogués anar ben prompte a la definitiva constitució d'un «Estat Català».

Aquesta proposta que fou acollida per l'unanim sentir dels assistents al míting amb una delirant ovació, fou recollida per el Sr. Julià Nougues, president de la F. R. N. qui prometé encaminar als seus esforços de la Federació per fer que aquesta proposta devingués una realitat salvadora pels destins de Catalunya...

Ara que diguin els enemics particulars del Sr. Figuerola que el nostre diputat es un espanyolista, que mai ha difinit el seu nacionalisme!

Nacionalisme

EL Nacionalisme Català avansa dreturer fent via ver! la consecució de la suprema llibertat de la Pàtria,

Era aïr que els nacionalistes érem titllats de retrógades i antidemocràtics; és avui quan vejem que a Catalunya no pot arrelar-hi un ideal sense anar junt amb la nostra aspiració de llibertat.

En una de les magnes assemblees de l'entitat capdal del nacionalisme, la «Unió Catalanista», proclamava: «Essent nacionalista l'acció que al nostre poble realitza l'Unió, tots els catalans tenen el deure de coh'operarhi sia qui sia llur manera de pensar i sentir en materia religiosa, política o social,» doctrina de un sentit altament democràtic ja que el sentiment patri no pot, ni deu esser privilegi de uns quans i si de tots sos fills, puix ella no exigeix res mes que un fort abrandamen per admetre'l en ses rengles.

Sent doncs el nacionalisme, cuestio de llibertat de pobles oprimits, i doctrina essencialment democràtica, jo nacionalista radical de sempre, no podia compendrer en nom de una Llibertat i Democràcia i amb la bandera de una Republica, se'ns tenia per reaccionaris, com si a Catalunya no pogues haber també Llibertat i Democràcia amb una Republica.

El miracle ses fet; i vejem com capítostos del republicanisme van per las contrades tarragonines predicant la bona nova i amb la bandera de les llibertats pàtries, fan república catalana.

¡Benvinguts sigau estol de nobles capdills! qui amb vostres hosts veniu a engroixir el ja nombrós exercit patri. Veniu i poseu-vos al nostre costat que junt amb la «Unió Catalanista», «Federació Democràtica Nacionalista», «Acció Catalana» i «Esquerra Catalana», farem la lluita forta, front unic, contra l'enemic comu; que'ns será mes facil la victoria, mes en la forta agrupació patriòtica faltará encara un sector important de nostra pàtria avui solsament distret per un afany de lluita i equivocadament abtinguts fins avui de tota manifestació política, mes el dia que veigin la realitat viva que amb Catalunya poden obtenir molta part del benestar a que deu tenir dret tothom que treballa vindran a nostre costat, i llavors será un fet ja la unió de tots els catalans, essent també un fet la consecució dels ideals que ens són comuns ja que tindrem la raó de la força i la força de la raó.

ATHOS

Reculls escollits

PENSAMENTS

Una de les condicions necessàries per a no caure en oblit de la posteritat és la de tindre un cognom curt, sonor i clar: Newton, Dant, &

Pobre d'aquell que s'anomena Goicoerre-techea! Es fadiga l'alé al pronunciar-lo, quan l'orador ja ha agotat l'aire dels pulmons, acaba un període citant homes célebres. El temor de pronunciar-lo equivocadament impideix citar-lo sovint en la oratoria i adhuc en la conversació. Llurs sobrades dimensions no li permeten contenir-se en un medalló d'arc de triomf.

Cap viscai pot ésser célebre.

Un home no pot canviar en lo més mínim les lleis de la naturalesa. Una llei el força a caure; pot l'home a cópia d'estudi, burlar aparentment aquesta llei i volar en globo; però en realitat, al ascendir en globo o al caure per el seu pes a terra, no fan més que complir amb una mateixa llei.

Felicitat és lo que's busca o lo que's pert; mai lo que's troba ni lo que ja es posseeix.

Diuen que la vida és un somnil Veritat és que n'hi ha bastants que somnien, veró veritat és que també hi ha molts que només dormen.

La crítica no ha d'ésser el microscopi que aplicat al rostre d'una dona formosa ens mostraria sa epidermis grollera. Ha d'ésser el telescopi que ens faci vesllumar móns de llum allà on els ulls del vulgus sols veu tenebres.

No cerqueu per únic company a un amic fidel perquè us exposeu a caminar sols tota la vida

Estudiant-me a mi mateix aprenc a menyspreuar als demés, homes a la fl com jo.

Quixot i Sanxo no són dos homes; són dues mitats d'un home; són un home; són l'home.

Afirmen els metges que els òrgans que serveixen molt s'hipertrofen.

Magister dixit! Per aixó el cor sent poc i el cap pensa menys encara.

No hi ha mai suficient motiu per a burlar-se de res. El que diguent-se savi nega que les taules girin i que les oracions curin pretextant que an aixó s'oposen les lleis naturals, ni ha sabut, ni sap, ni sabrà quines son aquestes, ni pot contestar a un nin de dos anys si li pregunta lo que és la llum.

Si el principi anímic no és un somni, si hi ha ànima, és lògic pensar que ha preexistit. i que de evolució en evolució ha vingut a parar en lo que és.

No perquè deixem de recordar-nos d'haver sigut hem deixat d'ésser. Fa poc vegí a una jove que en estat de sonambulisme natural deia coses que no recordava desperta... i malgrat aixó les havia dit:

En aquest cas—és a dir, si hi ha ànima—pot haver existit en estat embrionari en el vegetal, rudimentari en l'animal i perfecte en l'home, en lo que es refereix a la creació terrestre. Aplicant bé les teories darwinianes es podria fer molta llum sobre aixó. Tal vegada els cabalistes tenien raó al formular sa trinitat, Qui sap.

Els esperits que s'apareixen obren i parlen com aquells a quins s'apareixen. En l'antiguetat venien a reclamar una, sepultura i es queixaven de no poder atravesar el llac Estigi.

En l'edat moderna, entre els catòlics, pídolen sufragis per a eixir del purgatori. lo qual, com és natural, mai demanen els esperits dels protestants.

JOAQUIM Mª BARTRINA

De «Versos i prosa»

Els tractors CLETRAC

El divendres de la setmana passada se efectuaren en el Mas Baixeres, conegut per el Mas Berenguer (terme de Sant Vicents de Calders) les admirables demostracions de moto-cultiu mecànic amb el tractor «Cletrac» i maquinària anexe al mateix, les que deixaren agradablement impressionat als nombrosos concurrents que hi feren acte de presència:

La primera de les proves que presenciarem fou la de llaurar per mitjà de discos, tasca sumament interessant, per primera volta experimentada en nostra provincia, la que fou seguida amb veritable atenció per propietaris i masovers conreuadors de la terra, ja que pogueren comprovar, com amb extraordinaria rapidesa quedaven fets socs de 40 cm. d'ample per 29 cm. de profunditat, deixant la terra del tot des-terrenyada i uniforme.

Amb el treball de llaurat i cultiu de vinyars va llaurar-se amb un triple soc Oliver de 75 cm. d'ample i 18 de profund, efectuant una labor perfecta i ràpida, invertint cinc minuts amb llaurar un troç de terreny de 500 metres quadrats o siguin 6.000 per hora.

Amb el cultivador especial per a vinyes es cultivaren també els vinyars amb una gran rapidesa i perfecció deixant la herba completament arrancada i la terra sumament flonja.

Aquestes proves i altre que amb diferents aparells no menys utilíssims, ve realitzant la importantíssima Casa «Automovil Salón de Barcelona», en la majoria de les comarques agrícoles de Catalunya, arreu es fan mereixedors del plaçit de tots els agricultors que les presencien, doncs a més de l'ensenyança profitosa que'n recullen del cultiu modern, amb elles tenen ocasió d'admirar la rapidesa i el progrés que signifiquen aquestes màquines que tan profit han d'aportar ben prompte a nostra terra exuberant, rica i plena.

“CLETRAC”

tractor tipo tanque

TRAFALGAR 52,

BARCELONA

De l'Ajuntament

SESSIO DEL 19 DE DESEMBRE

Presidint el Sr. En Josep Grau i amb l'assistència dels regidors Srs. Vidal, Guivernau, Ivern, Socías, Pages i Esvertit es dona començament a la sessió que es de segona convocatòria, llegintse l'acta de l'anterior que es aprovada.

Es dona compte del despatx oficial: llegintse un comunicat de l'Alcaldia de Tarragona manifestant que repartits els gastos procesals ocasionats per a enteular el recurs acordat en l'Assamblea Magna celebrada a Tarragona, per a protestar del augment del preu del fluid electric de la «Canadença» corresponen a aquest ajuntament 29 ptas. que s'acorden pagar.

Es llegida també una instància de Antoni Montserrat qui alegant perjudicis particulars i oferint millores urbanes, demana el trasllat del aveurador que es trova enclavat en el seu mateix del seu domicili acordant-se que aquesta petició passi al estudi de la Comissió de Foment.

Son aprovats diferents comptes examinats favorablement per la Comissió d'Hisenda.

El Sr. Alcalde diu haver rebut una lletra del Ingenier de la C.^a del ferro-carril de M. Z. A. Sr. Rodrigues invitant a l'Ajuntament per a recabar la construcció del pas subterrani a la via ferrea en projecte. S'acorda que una comissió composta dels Srs. Guivernau i Ferrer i del Sr. Ferrer s'entrevisti amb el Sr. Maristany per a terminar aquest afer.

El mateix Sr. Alcalde diu que d'acord amb la Comissió d'Hisenda es creu amb el deure de exposar al Ajuntament lo just que fora concedir un aguinald als empleats municipals. L'Ajuntament s'associa an aquesta exposició que passa a la Comissió d'Hisenda perque dictamini.

El Sr. Guivernau en nom de la Comissió de Foment dona compte del curs en que es troben els treballs que es fan per arranjar la clavaguera de la Plaça de Pi i Margall.

El Sr. Socías diu que creu que fora una utilíssima millora que molt revestiria la població, que a la primera oportunitat es tractés de veure si es podria substituir la esfera del rellotge públic per una esfera lluminosa. L'Ajuntament que d'anys enera recorda acords sobre aquest assumpte promet tindre en compte aquesta proposició del Sr. Socías.

El Sr. Guivernau pregunta en quin estat es troben les gestions fetes per aconseguir que directament es pugui parlar des de vila amb les diferents poblacions que tenen telèfon de la Mancomunitat. El Sr. Vidal explica els inconvenients i entrebancs amb que ensopegaren aquestes gestions i s'acorda que la Comissió encarregada d'aquest afer refermi novament per altres vies aquesta justa aspiració.

I no havent-hi res més a tractar es dona per terminada la sessió.

ZADIG

Esportives

CLUB SPORTIU VILANOVA, 1

F. C. VENDRELL, 4

En el nostre camp tingué lloc el passat diumenge un altre encontre de futbol, obtenint els locals una ressonant victòria sobre son contrincant boi presentant-se quelcom reforçat i posseir sòs components millors condicions físiques, de les que abusà algun equipier en alguna ocasió.

L'encontre fou molt disputat, en el qu'els equipiers locals demostraren més agilitat en ses jugades sobre els visitants, aprofitant-la per obtenir el triomf.

Baix les ordres del Sr. Catumbert qui comandà l'encontre presentaren-se els equips en la següent manera:

Sportiu Vilanova.—Solé J., Solé B., Saumell, Roca, Rius, Ferré, Ferré J., Santos, Bages, Feliu, Andulla.

F. C. Vendrell. Altés, Nin, Colet, Barnadas, Marqués, Martín, Lleó, Ivern, Baldris, Aloy, Cubota.

Fa la sortida el Vilanova, apoderant-se els locals seguidament del camp enemic, saludan Baldris per primera vegada al porter d'aquest, salvant el perill. Els locals, perden ocasions magnífiques, aprofitant-se els visitants de sa indecisió per arribar als dominis d'Altés sens conseqüències. El joc queda equiparat corrent el domini amb alternatives de ambdós equips. Nou domini local en la que Cubota realitza magnífiques jugades en sòs centres perdent aquest jugador un tanto segur, per tocar la pilota al pal. Arrancada excel·lent dels visitants que va a corner, tirada es salvada per Martín. Els del Vendrell realitzen alguna variació en la línia devantera. Nova arrencada vilanovina la que aprofita Santos per marcar el tanto d'honor pels seus, que Altés a pesar de llensar-se a terra no pot parar. Aquest tanto enardeix els locals quins novament logran un nou domini acabant-se a poc la primera part.

La segona part fou la revenja del equip local, realitzant aquests a poc d'haver comensat un excel·lent joc de conuinació, arrollant als visitants, del que aprofita Baldrís per escapar-se obtenint l'empat en mig de calurosos aplaudiments. Centrat l'esfèric, novament el domini

queda alternat imposant-se els locals novament. Els visitants se reanimen fent entrar en joc al porter local, que salva molt bé apesar de ser entrat per tres devantera. Les línies defensives vendrellenques serveixen a la perfecció desarrollant passes magnífiques. Barnadas entrega la pilota a Lleó, aquest a Baldrís, xotant aquest a goal escapant-se-li la pilota de les mans del porter, obtenint el Vendrell el segon tanto. Marqués realitza una magnífica arrancada parant a Ivern logran en una falsa sortida del porter visitant, el tercer pel Vendrell. Els esportius volen millorar el seu resultat sens lograr-ho, intenten aprofitar-se del joc dur, més Colet i Nin molt compenetrats desbaraten tot joc dels sportius vilanovins. Nova empenta vendrellenca que acaba en corner que tirà Baldrís, salvant-lo la defensa enemiga, més aquest jugador molt oportú recull novament la pilota i d'un preciós xut d'àngul obté el quart, el millor de la tarda, finint poc després l'encontre sens cap més detall d'informació i sense resultat.

EXCURSIÓ

El Club de Sports fa avinent als socis del mateix que pel dia 6 del proper mes de Gener diada dels Reis ha concertat un partit de futbol entre son primer equip i el conegut quart equip Tommys del F. C. Barcelona tenint lloc die partit a Barcelona, realitzant-se al ensemple una excursió a dita capital, a la que invita a tots els seus socis que desitjin acompanyar es serveixin pasar pel local social ont se'ls donarà els detalls precisos.

Dita excursió promet veurers molt concorreguda com també creiem dels veïns del Vendrell sebrán honrar amb sa presència dita excursió.

Partits que es celebraran a nostra vila durant els següents dies:

Dia 24 Tarda: F. C. Iris de Barcelona—F. C. Vendrell.

Dia 25 Mati: Victoria de Vilanova i Geltrú i Juventus de Vendrell.

Dia 26 Mati: Atlètic Vilanova i F. C. Vendrell.

BONSOMS

Noves i comentaris

Han honrat nostra Redacció, la revista-bulletí de l'Ateneu i Escoles Catalanes «Prat de la Riba» *Fent Via* de Barcelona i *Acció* bulletí del Centre Autonomista de Dependents de Comerç i de l'Indústria també de Barcelona.

Remerciant la finesa gustosament els deixem establert el canvi.

BANCA PALAU

Queda oberta la negociació de tots els cupons VENCIMENT 31 CORRENT 1 PRIMER DE GENER PROXIM.

Per a que minvés la cruesa de les campanyes amb que alguna volta ens hem vist precisats a recórrer per a tallar les contínues inconveniències amb que ens ataca massa sovint «El Baix Penadés» foren enviades dies passats al nostre Centre Republicà Autonomista dugues lletres firmades per a El Consell Directiu de l'«Agrupació Nacionalista Democràtica» de nostra vila demanant-nos l'atemperament d'aquestes.

Fem pública aquesta petita nota, perquè mentre nosaltres (que mai hem originat cap campanya, ni tampoc creiem haver incorregut en cap intemperància periòdística) esperavem amb l'ànim mesurat que aquestes finirien, vejem que el «Baix» portaveu de dita Agrupació, volguent donar mostres de vida, les ha emprés novament sense com va ni com ve, contra un amic nostre, sense tindre en compte no sols amb la situació desprestigiosa que posa a l'Agrupació Nacionalista davant els nostres ulls, sinó en que nosaltres no tolerarem que es fereixi en cap concepte a un amic nostre, sense donar-li tots els mitjans de defensa que estiguin al nostre alçanc.

Avui restem callats per haver arribat a nosaltres, que per les ofenses inferides al amic que aludim, li serà donat per mitjà del mateix setmanari que les estampà, al mateix desgreu de que el considerem mereixedor.

Ara sols cal que l'Agrupació que intentà fer d'intermediària, prengui la paraula en aquest assumpte, i ho serà que s'en adongui que si d'alguna cosa s'ens pot acusar, es de pecar sempre per massa tolerans.

Santa Coloma de Queralt

Amb el propòsit de dotar an aquesta vila, d'un Hospital amb totes aquelles condicions que's fan necesàries, per aquests centres benèfics, adquirir el nostre Ajuntament, fa cosa de mitjà any, una magnífica casa torre, que ne's rodeixada d'un preciós espai terreny quin ne's acurullat de tota mena d'arbres i de diverses plantes jardineres.

Siguient ja la dita Casa-torre, disponible, per que l'Ajuntament pugui fer-hi tot allò que's cregui per convenient, ha fet aquesta el primer pas, que sens dubte tenia que ésser primer com es cò de haber nombrat una junta d'Hospital quina ha quedat formada per els següents Srs. i Sres.:

L'Alcald Sr. Huguet; Regidors Srs. Antoni Casajoanes Amorós, Joan Asmarjach Balsells; Rnt. rector de la vila, Mossen Antoni Serra, i els veïns Srs. Magí Casajoanes Amorós, Eusebi Ferrer Roset, Joan Segalà Just.

Per part de les Sres. en primer lloc es nomenà a la molt respectable i caritativa D.ª Josefa de Recasens quina es veu honrada fent-li costat en aquesta junta per les molt distingides Sres. Na Marcé Ferrer de Brutau, Na Lluïa Sambola de Calzada i Na Isabel Prats de Lavila.

Coneixent les bones qualitats que tant honoren a les esmentades persones, sens dubte per això el nostre Ajuntament ha tingut l'encert de posar a mans tan humanitària misió; quina es la de vetllar per a els pobres desvenguts i quina també no dubtem que sabran complimentar amb la satisfacció i l'aplaudiment de tothom.

De moment adresem ja la més entusiasta felicitació al nostre digna Ajuntament, aixís com també a tots els Srs. i Sres. que formen la mentada junta del nostre Hospital, per tant humaníssim i honrós càrrec.

El Corresponsal,
A. C.

ASEGUURANCES

INCENDIS: La Catalana.

ACCIDENTS: Hispania.

VIDA: Banco Vitalicio de España.

ROBO: La Previsión Nacional.

PERE PLANA MAÑÉ

MAJOR, 10, 1.er

VENDRELL

IMPRESA CLARET. — GUIMERA, 18. — VILAFRANCA

TELÉFON 1073